

ZAPLŇ MEZERU, POKUD JI VIDÍŠ

Milí přátelé, drazí bratři a sestry, vážení hosté,
přeji Vám všem milost a pokoj ve jménu naše Pána Ježíše Krista.

Když dovolíte, na samém začátku dnešních Bohoslužeb se krátce vrátím k minulé neděli. Ještě jednou chci poděkovat všem, kdo se jakkoliv zapojil – ať už aktivně či účastí – do rozhlasem vysílaných Bohoslužeb.

Nejenom tu neděli odpoledne, nýbrž v následujícím týdnu jsem měl celou řadu velmi hezkých reakcí – mailem, SMS, či prostřednictvím telefonátů. Šlo nejenom o naše přátele, nýbrž i o náhodné posluchače. Někteří lidé kolem nás nepřestali a jiní naopak začínají hledat smysl života.

Když jsem před týdnem říkal, že jde o trénink na to, co přichází, myslel jsem to vážně. Každý z nás totiž máme možnost nabídnout něco, co druhým může proměnit život. Dokonce i tehdy, když neoplýváme závratnými prostředky, či doslova máme prázdné kapsy...

Matka Tereza na to nahlížela následovně: **Netrap se množstvím těch, kteří potřebují pomoci. Pomáhej prostě jednomu člověku po druhém. Začni tím, kterého máš nejbliž.**

Nebo ještě jinak řečeno: **nesnaž se změnit všechno najednou, raději postupuj krok za krokem.**

Pojďme společně chválit Boha, pojdme mu vzdát dík za to dobré, co pro nás dělá. A do svých díků zahrňme i svého nejbližšího souseda – tady v místnosti anebo třeba i toho věčného mrzouta, kterého máme v sousedství přes plot.

Pojďme se dnes spolu vypravit za jedním mužem, který byl ministrem a důvěrníkem krále přibližně před 2500 roky. Jeho vztah ke králi byl dokonce natolik blízký, že si panovník okamžitě všiml, že se jeho služebník něčím trápí.

Muž, jehož jméno možná někteří z Vás už tuší, sehrál významnou roli v obnově Jeruzaléma. Ukázalo se, že je velice odvážným, uvážlivým a schopným organizátorem.

- *Na co klademe důraz u vedoucích, tedy těch, kdo stojí v čele?*

Je to zvláštní, ale dnes obvykle při hodnocení lidí, které si volíme někam do vedoucích pozic, **dáme hodně** na dosažené vzdělání, zkušenosti, vzhled, způsob vystupování a vyjadřování, schopnosti a dovednosti, sebe prezentaci, flexibilitu, ale zoufale **málo přemýšlíme nad jeho charakterem**.

Charakter je něco, co je do nás vtisknuto – jde v jistém smyslu o otisk vzoru, který jsme měli před sebou (rodiče, sourozenec, učitel, vedoucí, přítel...).

Dobry charakter se projevuje tak, že děláte správná rozhodnutí a věci nejenom tehdy, když se druzí dívají, ale především tehdy, když se nikdo nedívá. Charakterní lidé nepotřebují pro svá rozhodnutí a skutky diváky či potlesk davu.

- *Když přemýšlíš sám nad sebou, kdo vlastně jsi, dokázal bys říci, kdo se nejvíc podepsal na tvém charakteru?*

Předpokladem Nehemjášových vůdcovských schopností byl charakter. Součástí jeho charakteru byl **soucit a věrnost Bohu (vyjádřená modlitbou)**, ale také **ochota nasadit se tam, kde viděl, že je to právě zapotřebí**.

Nehemjáš, tedy „**Bůh potěší**“ (či „**Jahve je útěcha**“), jak se dá přeložit jeho jméno, se dovídá, jak bídne na tom jsou bratři, kteří zůstali v Jeruzalémě. Jak na ně neustále doráží nepřátelé, jak je tupí. A to i proto, že Jeruzalémské hradby jsou v troskách.

- *Co s tebou udělá zpráva o tom, že se někomu z tvých blízkých daří špatně? Jaká je tvá obvyklá reakce?*

Nehemjáš po smutných zprávách ze své domoviny **nejprve truchlí pro svůj lid a pláče nad poničeným Jeruzalémem** a poté se **ponoří do modliteb**. Vyznává hříchy svého lidu, svých otců, i to, že se vůči Bohu chovali Judejci nevěrně a nedodržovali Boží přikázání.

Modlí se dnem i nocí a vyprošuje si na Bohu milost k tomu, aby došel slitování i u krále. Věděl, že bez jeho svolení nic nezmůže i přesto, že toužil po nápravě věcí.

A dostane se mu toho, oč žádá: **milosti od Boha a laskavého svolení od krále**, aby šel do Judeje a pokusil se uvést věci do pořádku. K tomu dostane doprovod a řadu doporučujících listin, díky nimž se fakticky stává místodržícím Jeruzaléma.

Když doputuje do Jeruzaléma, neodhalí hned důvod své cesty a to, co mu Bůh položil na srdce. Jeho rozhodnutí je velmi moudré – **město si nejprve obhlédne**.

A zjistí, že má problém – město je obklopeno nepřáteli, hradby a brány jsou v troskách a on nemá dost lidí na opravu. A tak udělá další moudré rozhodnutí – **každý at' opravuje opevnění v sousedství svého domu**. Díky tomu se nám v příběhu objeví dlouhý seznam jmen těch, kteří se podíleli na obnově hradeb.

Je to manažersky geniální rozhodnutí: **každý at' staví ochranu u svého domova**. Jestli totiž lidem na něčem záleželo, a dodnes se to nezměnilo, je to jejich domov a jejich živnost. **Když hradby, které buduješ, dobře ochrání tvůj domov, pak dobře ochrání i domovy tvých sousedů**. Nepochybuji, že na budování hradeb sousedé spolupracovali – a nejenom tam, kde se jejich části překrývaly.

Když to přenesu do naší přítomnosti a vztáhnu to na naše rodiny:

- ***Jak můžeme chránit své domovy dnes?***

Jsem přesvědčen, že především modlitbou a praktickým zájmem. A to nejenom se zaměřením na svou rodinu, ale i na sousedy, na přátele, na bratry a sestry ve společenství.

Modlitbami a žehnáním **můžeme skutečně vystavět něco, co nás ochraňuje před mnohými ranami**. A pokud se prakticky staráme nejen o sebe, nýbrž i o druhé, pak víme, že když se v jakékoliv komunitě bude dařit jednotlivci, bude se dařit i celku. My dnes uvažujeme hodně individualisticky. Ale při tom nám nedochází, jak moc jsme propojeni s druhými. Pokud se hodně jedincům bude dařit špatně, pak bude celá společnost nemocná a naopak.

A každý řetěz (a to i ten společenský) je silný podle svého nejslabšího článku.

Jenže, jak dobře víme, život nefunguje tak jednoduše. Nehemjáš měl zájem o obnovu Jeruzaléma – jeho hradeb a společenského života. Ve 4. kapitole knihy Nehemjáš čteme, jakou nevoli to budilo v okolí Jeruzaléma.

Jakmile uslyšeli Sanbalat a Tóbijáš, Arabové, Amónci a Ašdód'ané, že obnova jeruzalémských hradeb pokračuje, že se trhliny opět uzavírají, velmi vzplanuli. Vzájemně se smluvili, že vytáhnou proti Jeruzalému do boje a že v něm vyvolají zmatek. Modlili jsme se ke svému Bohu a stavěli proti nim na obranu stráže ve dne v noci. Juda říkal: „Síla nosičů je podlomena, všude jsou hromady sutin, nejsme schopni hradby dostavět.“

Naši protivníci říkali: „Nic nepoznají a nic nepostřehnout, dokud mezi ně nevtrhneme. Pobijeme je a to dílo překazíme.“

Avšak Judejci, kteří sídlili v jejich blízkosti, přicházeli a varovali nás znovu a znovu: „Ze všech míst, kam se obrátíte, jdou proti nám!“

Proto jsem postavil stráž pod svatým místem při hradbách na nechráněných úsecích. Postavil jsem tam lid podle čeledí s meči, kopími a luky. Když jsem všechno přehlédl, šel jsem a řekl šlechticům, představenstvu a ostatnímu lidu: „Nebojte se jich, pamatujte na Panovníka velikého a budícího bázeň! Bojujte za své bratry, syny a dcery, ženy a domy!“

Když je Nehemjáš postaven před zprávu, že ze všech míst se proti Jeruzalému chystají nepřátelé, udělá další moudré rozhodnutí – **do nechráněných mezer na hradbách postaví stráže**. Ti strážní, aby bylo jasno, tam nestáli až do smrti. Prostě jen vyplnili mezery do doby, než se skulina v hradbách zaplnila.

- Co si z toho můžeme vzít my?

Je pravda, že nikdo neopravujeme skutečné fyzické hradby, nakonec zbytek hradeb v našem městě opečovává město jako vzácnou historickou památku, ale moc dobře víme, co se děje, když někdo na nějakém místě chybí.

Můžeme udělat to, co udělal Nehemjáš: přemýšlet nad mezerami, nad těmi nechráněnými místy, nad našimi nedostatky. A do těch mezer, než se zaplní, postavit „stráž“.

- Co mohou být ty mezery?

Doma to může být, jak se říká, chybějící mužská nebo ženská ruka, v práci to může být nějaká důležitá neobsazená pozice, v našem společenství pak služba, která nefunguje, nebo nám úplně chybí.

Pokud něco vidíš, přemýšlej nad tím (modli se za to), a pokud k tomu cítíš povolání a najdeš odvahu, **zapoj se**. Svým zapojením se stáváš „strážným na hradbách“, který svou účastí zaplňuje mezeru.

Možná tím, že nedostatek vidíš, jsi přizván, abys do konkrétní věci, která chybí, vstoupil a přijal ji jako krátkodobý (nebo možná i dlouhodobý) závazek.

Jak jsme si řekli, **Nehemjáš postupoval krok za krokem**. Nejprve si po špatných zprávách z domoviny vyprosí u krále možnost jít věci napravit. Požádá o doporučující listy. V Jeruzalémě si vše prohlédne, jedná jak se šlechtou, tak i s obyčejnými lidmi, a všechny motivuje ke společnému úsilí. Následně začne s opravou hradeb tam, kde je to nejjednodušší. Naopak tam, kde má mezeru, postaví do ní strážné.

Pojďme společně přemýšlet nad tím, co je potřeba obnovit, co je potřeba udělat nově a kde máme mezeru, kterou potřebujeme alespoň dočasně zaplnit.

Ámen.

Petr Plaňanský (KS Nymburk 26.5.2024)